

Cod ECLI ECLI:RO:CATIM:2026:010.#####
#####

CURTEA DE APEL TIMIȘOARA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DOSAR NR. ###/59/2024

OPERATOR 2928

SENTINȚA CIVILĂ NR. ##/2026
Ședința publică din data de 10 februarie 2026
Complet constituit din:
PREȘEDINTE: #####
GREFIER: #####

Pe rol fiind amânată pronunțarea asupra acțiunii formulate de reclamantul #####, în contradictoriu cu pârâta AGENȚIA NAȚIONALĂ DE INTEGRITATE (ANI), având ca obiect-anulare raport evaluare.

Procedura este completă, fără citarea părților.

Se constată că reclamantul, prin reprezentantul său convențional, a depus la dosar o cerere de repunere pe rol a cauzei, prin care a arătat, în esență, că imposibilitatea de prezentare la termenul de judecată din data de 26.01.2026 a fost „reală, serioasă și dovedibilă, iar respingerea cererii de amânare s-a întemeiat exclusiv pe o eroare materială de atașare a înscrisurilor”.

Curtea apreciază cererea ca neîntemeiată, întrucât, potrivit dispozițiilor art. 400 Cod procedură civilă, repunerea pe rol a cauzei se justifică numai atunci când „instanța găsește că sunt necesare probe sau lămuriri noi”. Or, prin cererea de repunere a cauzei pe rol nu au fost relevate împrejurări care să determine instanța să constate existența unei atare necesități, reclamantul urmărind, în realitate, revocarea dispoziției de respingere a cererii de amânare a judecării formulate pentru termenul din 26 ianuarie 2026 - ceea ce nu poate fi primit.

Constatând că mersul dezbaterilor și concluziile orale ale părților au fost consemnate în încheierea de ședință de la termenul din data de 26 ianuarie 2026, încheiere ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, dată la care instanța a amânat pronunțarea pentru azi, 10 februarie 2026,

C U R T E A,

Deliberând asupra acțiunii de față, reține următoarele:

1. Cererea de chemare în judecată.

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de apel Timișoara-Secția Contencios Administrativ și Fiscal, sub nr. 924/59/05.08.2024, reclamantul ##### a contestat Raportul de evaluare nr. 21122/G/II/04.07.2024, întocmit de pârâta Agenția Națională de Integritate, ca urmare a lucrării nr. 30940/A/II/06.07.2021, invocând, în principal, prescripția răspunderii juridice (administrativă, disciplinară, materială ori de altă natură) care, în mod ipotetic, ar putea fi atrasă ca urmare a conflictului de interese ce îi este imputat prin raportul atacat; în subsidiar, solicită anularea Raportului, ca nelegal.

În motivarea cererii, cu titlu preliminar, reclamantul arată că, în urmă cu 4 ani, a obținut primul mandat de primar al Municipiului Timișoara, în urma alegerilor locale organizate în anul 2020, alegerea sa fiind validată la data de 30.10.2020.

Menționează că, deodată cu începerea exercitării mandatului, a preluat din mers și procedurile administrative demarate de antecesorul acestuia, dl. ##### ####, în vederea emiterii/adoptării anumitor acte administrative considerate oportune pentru comunitatea locală, între care se regăsea și un proiect de PUZ inițiat de ##### SRL - proiect elaborat, în fapt, de proiectantul general ## ##### SRL, în care își desfășura activitatea și dl. arhitect ##### #####, aprobat în cele din urmă prin Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Timișoara nr. 460/27.11.2020 privind aprobarea Planului Urbanistic Zonal „Modificare PUZ aprobat prin HCL 453 din 21.11.2017”, ##### ##### ##### ##### #, Timișoara.

Subliniază reclamantul că, în cadrul acestei proceduri, fostul primar aprobase deja proiectul în cauză, prin referatul de aprobare nr. UR2020-01173/14.10.2020; acest lucru presupune că, implicit, documentația a fost întocmită, constatându-se că este completă, la acel moment al aprobării sale de către fostul primar, însă, după preluarea mandatului de către reclamant, i s-a recomandat, de către funcționarii publici cu competențe (și experiență mai bogată) în materie, să confirme (re-semneze) aprobarea dată de către fostul primar (în fapt, o aprobare identică), pentru a nu exista suspiciuni de legalitate asupra acestuia, raportat la faptul că dlui ##### îi încetase între timp mandatul.

Precizează reclamantul că procedura de evaluare a ANI a fost declanșată ca urmare a acestei confirmări, considerându-se că aprobarea proiectului i-ar aparține, iar prin aceasta, ar fi încălcat art. 228 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, fiind concretizată în lucrarea ANI identificată cu nr. 30940/A/II/06.07.2021.

că, urmare a adresei ANI cu nr. 36124/G/II/04.08.2021, înregistrată la Primăria Municipiului Timișoara, sub nr. SC2021#####.08.2021, s-au comunicat totalitatea documentelor solicitate, iar după aproximativ 3 ani, în plină campanie electorală, autoritatea intimată l-a informat pe reclamant, prin inspectorul de integritate, că a identificat elemente în sensul existenței unei fapte săvârșite de către acesta, cu posibil potențial de a reprezenta un conflict de interese - respectiv, că ar fi întocmit la data de 02.11.2024, referatul de aprobare a proiectului de hotărâre privind aprobarea Planului Urbanistic Zonal „Modificare PUZ aprobat prin HCL 453 din 21.11.2017” ##### ##### ##### ##### #, Timișoara, document obligatoriu pentru ca proiectul de hotărâre să fie supus dezbaterilor, care ar putea produce un folos material pentru o persoană fizică față de care alesul local are calitatea de debitor al unei obligații (planul urbanistic adoptat prin Hotărârea a Consiliului Local al Municipiului Timișoara a fost elaborat de proiectantul general ## ##### SRL, specialist cu drept de semnătură Arh. ##### #####, persoană care i-a acordat în anul 2020 un împrumut de campanie electorală în sumă de 25.000 lei, situație ce constituie, în raport cu dispozițiile art. 70 din Legea nr. 161/2023 și art. 228 alin.(I) lit. b din Codul Administrativ, conflict de interese).

Reclamantul învederează că, în termen legal, prin avocat, în procedura administrativă, și-a exprimat punctul de vedere cu privire la cele învederate de către Inspekția de Integritate; cu toate acestea, la data de 18.07.2024, reclamantului i-a fost comunicat Raportul nr. 21122/G/II/04.07.2024, prin care a fost informat că în urma evaluării, s-a constatat că ar fi încălcat

dispozițiile art. 70 din Legea nr. 161/2003, coroborate cu dispozițiile art. 228 alin. (1) lit. b) C. Adm., nefiind reținute apărările sale, astfel că a fost nevoit să formuleze prezenta contestație.

Cu referire la excepția prescripției răspunderii juridice derivate din fapta imputată - ceea ce atrage nulitatea raportului pentru lipsa de cauză - reclamantul solicită a se constata că art. 25 alin. (5) din Legea nr. 176/2010 stabilește momentul de la care trebuie calculat termenul general de prescripție de 3 ani, ca fiind data săvârșirii faptei; în atare condiții, având în vedere că semnarea aprobării proiectului de hotărâre s-a realizat, potrivit mențiunii de pe înscris, la 02.11.2020, rezultă că acesta este momentul în care a început să curgă termenul de prescripție pentru angajarea răspunderii sale, termen care apare, în opinia acestuia, ca fiind împlinit la data de 02 noiembrie 2023; or, de vreme ce raportul i-a fost comunicat în luna iulie 2024, la acest moment, răspunderea sa nu mai poate fi angajată, întrucât a intervenit prescripția acesteia.

Reclamantul arată că întreaga procedură de evaluare a ANI, deci implicit raportul final, au ca scop (cauză) angajarea răspunderii (administrative, disciplinare etc.) a persoanei aflate în stare de incompatibilitate ori conflict de interese; în situația în care niciun fel de răspundere nu mai poate fi angajată (cum este situația de față), ca urmare a intervenirii prescripției, raportul (care nu poate reprezenta un scop în sine) este lipsit de cauză, de vreme ce finalitatea prefigurată nu mai poate fi atinsă, iar lipsa cauzei reprezintă un motiv de nulitate a tuturor actelor juridice, raportat la prevederile art. 1238 Cod civil.

În ceea ce privește nulitatea raportului pentru neîndeplinirea condițiilor legale ale conflictului de interese, reclamantul susține că, potrivit punctului de vedere exprimat în procedura administrativă, pe care îl menține în continuare, fapta care îi este imputată nu întrunește condițiile legale ale conflictului de interese, din cel puțin cinci motive: (i) atribuția de întocmire a referatului de aprobare a fost exercitată de către fostul primar; (ii) chiar dacă s-ar considera că reclamantul ar fi întocmit referatul în cauză, raportat la circumstanțele speciale ale speței, a fost oricum în imposibilitate de a adopta o altă conduită; (iii) chiar dacă, teoretic, ar fi putut să-și delege atribuția, practic a fost în imposibilitate să facă acest lucru, din cauză că viceprimarul nu fusese ales la acel moment; (iv) niciun folos material nu s-a produs în favoarea dlui arh. #####; (v) soluția constatării existenței conflictului de interese nu satisface nici exigențele principiului proporționalității reglementat de art. 9 Cod administrativ.

În dezvoltarea celor de mai sus, arată că:

(i) Atribuția de întocmire a referatului de aprobare a fost exercitată de către fostul primar; astfel, înscrisul care pune în discuție legalitatea întregului dosar ANI este Referatul de aprobare a proiectului de hotărâre nr. UR2020#####.10.2020 al fostului ##### al Municipiului Timișoara, #####, referat a cărui existență este confirmată, la o zi distanță, de Serviciul Juridic, care a emis Avizul de specialitate la 15.10.2020, ca anexă la Raportul de specialitate nr. UR2020#####.10.2020; existența ulterioară a unui referat de aprobare semnat de reclamant, identic în conținut cu cel anterior (emis de fostul primar) se datorează contextului special al preluării mandatului; la recomandarea funcționarilor specializați în urbanism și pentru a evita o eventuală problemă de legalitate a proiectului, a cărui procedură de adoptare era deja în derulare când reclamantul a preluat mandatul, arată că a semnat un înscris identic, doar pentru a arăta că schimbarea titularului funcției de primar nu a adus cu sine și o revocare, expresă ori tacită, a acestui referat de aprobare; confirmarea, într-o ipoteză precum cea de față, nu produce, în opinia sa, efecte juridice, în plus față de actul confirmat; prin urmare, susține că, în speță, contribuția sa la

elaborarea și adoptarea actului administrativ, chiar dacă există din punct de vedere strict material, este irelevantă juridic; în fine, menționează că nu a întocmit (din perspectiva conceperii conținutului) raportul în cauză, așa cum i se impută de ANI, ci acesta a fost întocmit de către fostul primar.

Mai solicită a se observa că HCLMT nr. 460/27.11.2020 nu face referire la referatul aparținând reclamantului, identificat cu numărul UR2020#####.11.2020, ci la referatul cu numărul UR2020#####.10.2020, care a fost semnat de predecesorul său - domnul #####.

Consideră reclamantul că simpla alăturare a numelui său, la un referat întocmit la data de 14.10.2020, dată la care nu deținea funcția de primar, nu poate să-i atragă în niciun fel răspunderea, în contextul în care preluarea funcției și depunerea jurământului s-a realizat la data de 30.10.2020.

că, în Raportul de evaluare al inspectorului de integritate se recunoaște că a preluat mandatul la data de 30.10.2020, însă, cu toate acestea, se precizează că ar fi întocmit referatul de aprobare a proiectului de hotărâre la data de 02.11.2020 și că ar fi participat la emiterea actului administrativ, omițându-se, însă, a se preciza că, în Hotărârea Consiliului Local nr. 460/27.11.2020, este invocat referatul cu numărul UR2020#####.10.2020 - care a stat la baza adoptării acestui act administrativ de către Consiliul Local al Municipiului Timișoara.

În continuare, reclamantul menționează că citarea, în fundamentarea Raportului de evaluare ANI, a motivării Deciziei nr. #####/57/2021, pronunțată la data de 31.10.2023, de către Înalta ##### de Casație și Justiție (în realitate, fiind vorba despre Decizia ICCJ nr. 4941 din 31 octombrie 2023), nu are nicio relevanță sau legătură cu presupusul conflict de interese invocat de inspectorul de integritate, în cazul său, întrucât nu se poate trasa semnul egalității între influența pe care avizul de legalitate al secretarului general o are asupra unui proiect de dispoziție (ținând cont de faptul că avizează însăși legalitatea proiectului) și influența manifestată prin referatul de aprobare a unui primar, care reprezintă doar un element formal în procedura de adoptare a unei hotărâri de consiliu local, fără a putea avea vreo influență asupra conținutului proiectului.

(ii) Chiar dacă s-ar considera că ar fi întocmit personal referatul în cauză, raportat la atribuțiile legale incidente, reclamantul susține că ar fi fost în imposibilitate de a adopta o altă conduită legală și invocă dispozițiile art. 155 alin. (1) lit. d) și alin. (5) lit. f) Cod Administrativ.

Învederează că, aprobând, prin referat, proiectul documentației de urbanism, primarul nu are nicio putere de apreciere asupra oportunității adoptării acesteia (putere care aparține doar consiliului local), el aflându-se într-o situație de competență legată; or, nu numai că în cazul de față, aprobarea fusese deja dată de fostul primar, dar aceasta are exclusiv rolul de a confirma legalitatea, mai exact, caracterul complet al procedurii derulate până la acel moment.

Menționează că, în speță, până la ajungerea în plen, documentația a parcurs toate etapele necesare: etapa de informare și consultare a publicului, rezultatele fiind consemnate în Raportul înregistrat cu nr. UR2020#####.08.2020; avizul de Oportunitate nr. 62/07.11.2019, în urma ședinței din data de 07.11.2019 a Comisiei tehnice de amenajare a teritoriului și de urbanism; avizul Arhitectului șef al Consiliului ##### nr. 58/ 19.08.2020; Avizul, referatul tehnic al Arhitectului Șef al Municipiului Timișoara nr. 34/10.09.2020; Decizia de încadrare a Agenției pentru Protecția Mediului ##### nr. 86/15.07.2020, prin care anunță că planul nu necesită evaluare de mediu.

(iii) Reclamantul arată că preluarea mandatului de ##### al Municipiului Timișoara s-a realizat în data de 30.10.2020, dată la care a depus jurământul; însă, cum viceprimarii sunt aleși din rândul consilierilor locali, iar exercitarea acestui vot presupune, în prealabil, desfășurarea ședinței de constituire a Consiliului local, alegerea primului viceprimar al Municipiului Timișoara, în persoana domnului #####, a avut loc doar în data de 16.11.2020, prin Hotărârea Consiliului Local nr. 454/16.11.2020; or, procedura de adoptare a documentațiilor de urbanism presupune ea însăși anumite etape și anumite termene (cum ar fi cel de 45 de zile pentru adoptarea hotărârii de aprobare) - care nu au permis așteptarea alegerii viceprimarului; în aceste condiții, apreciază că Primarul nu poate tergiversa procesul adoptării proiectului, prin refuzul de a emite referatul de aprobare, invocând motive nefundamentate.

Reclamantul susține că, contrar susținerilor Inspecției de integritate, posibilitatea delegării atribuțiilor Primarului privind inițierea proiectelor de hotărâri nu exista și nu putea fi exercitată oricum și de oricine, ci numai cu respectarea anumitor condiții, una dintre ele fiind aceea ca posibilitatea delegării să fie expres prevăzută de lege, iar funcționarilor indicați în textul art. 157 alin. (1) din Cod Administrativ să le fie delegate doar atribuțiile strâns legate de domeniile în care aceștia își exercită competența; prin raportare la art. 136 C. adm., arată că proiectele de hotărâri pot fi inițiate de primar, de consilierii locali sau de cetățeni; elaborarea proiectelor se face de cei care le propun, cu sprijinul secretarului general al unității administrativ-teritoriale și al compartimentelor de resort din cadrul aparatului de specialitate al primarului, astfel că nu se poate delega atribuția de inițiere a proiectelor de hotărâri secretarului general al unității administrativ teritoriale sau conducătorilor compartimentelor funcționale sau personalului din aparatul de specialitate, așa cum limitativ interpretează prevederile legale ANI, prin inspectorul de integritate; în plus, corelând prevederile art. 136 Cod administrativ cu cele ale art. 6 din Legea nr. 24/2000, privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, rezultă, în opinia sa, că referatul de aprobare reprezintă un instrument de motivare a actului administrativ; prin urmare, competența de emitere a acestuia aparține exclusiv inițiatorului acestuia.

Apreciază reclamantul că, întrucât viceprimarul este înlocuitorul de drept al Primarului, potrivit art. 152 din Codul Administrativ, acesta era singurul care ar fi putut să inițieze, în numele primarului, proiectul de hotărâre - însă, la momentul de referință, nu fusese încă desemnat.

(iv) Pe de altă parte, reclamantul arată că, în speță, niciun folos material nu s-a produs în favoarea arh. #####.

În sensul celor de mai sus, menționează reclamantul că, trecând peste faptul că un PUZ reprezintă un act administrativ normativ, care nu are, deci, un beneficiar veritabil din punct de vedere juridic, oricum, „beneficiarul” PUZ-ului este SC ##### SRL, iar nu dl. #####.

Astfel, învederează că cererea pentru înaintarea în plenul Consiliului local a documentației a fost depusă de dl. #####, reprezentant al SC ##### SRL, prin cererile înregistrate cu nr. UR2020#####.10.2020, UR2020#####.08.2020, iar cererea pentru elaborarea Planului Urbanistic Zonal „Modificare PUZ aprobat prin HCL 453 din 21.11.2017” a fost înregistrată, cu nr. UR2019#####.10.2019, de către dl. #####, reprezentant al SC ##### SRL, ## #####.

că, într-adevăr, proiectantul PUZ-ului a fost SC ## ##### SRL, avându-l ca specialist cu drept de semnătură recunoscut de Registrul Urbaniștilor din ##### și pe domnul arhitect

#####, alături de alți specialiști (#####, #####, #####, #####, #####), dar persoana căreia PUZ-ul îi aduce în patrimoniu un folos material direct este doar societatea comercială ##### SRL, al cărei drept de proprietate reglementat urbanistic crește în valoare.

Susține reclamantul că este incorect juridic ca dl. ##### să poată fi considerat beneficiar al folosului material, doar pentru că a încasat venituri din calitatea de arhitect asociat, deținută în cadrul societății SC ## ##### SRL, așa cum se susține în Raportul de evaluare de către ANI, de vreme ce, între aceste venituri și semnarea Referatului de aprobare a proiectului de hotărâre a Consiliului Local de către reclamant, nu există niciun raport de cauzalitate.

În plus, reclamanțul consideră și că raportul de evaluare este motivat extrem de vag sub aspectul folosului patrimonial.

Mai arată că, potrivit declarațiilor de avere aferente anului 2021, semnate la data de 09.06.2021, respectiv 15.06.2021, calitățile de creditor, respectiv debitor, nu mai existau la acel moment.

Precizează reclamantul că Autoritatea Electorală ##### este cea care rambursează partidelor politice cheltuielile efectuate pentru campania electorală, pe baza documentelor justificative furnizate de mandatarul financiar, în termen de 135 zile de la alegeri, sens în care suma „împrumutată” de domnul #####-Ciabriel #####, reclamantului, a fost rambursată din fondurile primite de la Autoritatea Electorală #####.

(v) Nu în ultimul rând, reclamantul susține că soluția constatării existenței conflictului de interese nu satisface nici exigențele principiului proporționalității, reglementat de art. 9 Cod administrativ; astfel, ținând cont de faptul că participarea reclamantului la adoptarea HCL nr. 460/2020 a fost una pur formală, competența primarului în această procedură este una legată, reclamantul era la debutul primului mandat, iar viceprimarii încă nu erau aleși, niciun folos material nu a fost realizat în favoarea vreunei persoane private și nicio atingere nu a fost adusă interesului public, rezultă că soluția constatării conflictului de interese, urmată de aplicarea consecințelor legale este una vădit disproporționată față de consecințele vizibil lipsite de importanță juridică ale conduitei sale.

În drept, s-au invocat disp. art. 22 alin. 1 din Legea nr. 176/2010.

2. Apărarea formulată de pârâta Agenția Națională de Integritate.

Pârâta Agenția Națională de Integritate a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea acțiunii reclamantului, ca nefondată, și menținerea, ca temeinică și legală, a Raportului de evaluare nr. 21122/G/II/04.07.2024.

În susținerea poziției sale procesuale, față de excepția prescripției răspunderii juridice pentru fapta ce a determinat existența situației de conflict de interese, pârâta invocă prevederile Legii nr. 176/2010, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd, în mod expres, două termene de prescripție: prescripția activității de evaluare (art. 11) și prescripția aplicării sancțiunii (art. 26).

Învederează pârâta că, raportat la dispozițiile Legii nr. 176/2010, cu modificările și completările ulterioare, competența materială a A.N.I. se întinde numai asupra constatării unei stări de incompatibilitate sau conflict de interese, aceasta neputând stabili și sancțiunile administrative sau disciplinare, după caz, care se dispun de autoritatea competentă, ca urmare a

existenței unui conflict de interese sau a unei situații de incompatibilitate - confirmate definitiv de instanța de judecată.

Pârâta învederează că, în această etapă, a evaluării, prin inspectorii de integritate, se evaluează starea de fapt cu care a fost sesizată, sau cu privire la care s-a sesizat din oficiu, și se constată dacă persoana ce face obiectul evaluării se află sau nu în stare de conflict de interese ori incompatibilitate, în rapoartele de evaluare neexistând nici o mențiune cu privire la răspunderea administrativă sau disciplinară, după caz; ulterior întocmirii raportului, inspectorul de integritate comunică raportul de evaluare autorităților competente, prevăzute la art. 26 din Legea nr. 176/2010, cu modificările și completările ulterioare, care, după rămânerea sa definitivă, prin decizie a instanței, ori prin necontestare, dispun, printr-un alt act administrativ, aplicarea unor sancțiuni administrative sau disciplinare, după caz; prin urmare, prin actul administrativ contestat nu se aplică persoanei evaluate, în speță reclamantului, vreo sancțiune administrativă sau disciplinară, ci doar se constată starea de conflict de interese, motiv pentru care aspectele referitoare la prescripția extinctivă a răspunderii administrative nu prezintă un motiv de nulitate a raportului de evaluare, cum în mod greșit apreciază reclamantul, apărările întemeiate pe această instituție juridică putând fi valorificate în procedura subsecventă întocmirii raportului, după pronunțarea unei hotărâri definitive și irevocabile de confirmare a existenței, în speță, a situației de conflict de interese constatată prin raportul de evaluare contestat.

Menționează pârâta că, în cadrul controlului de legalitate, instanța investită cu acest control verifică legalitatea întocmirii raportului de evaluare și din perspectiva respectării termenului prevăzut de art. 11 alin. (1) din Legea nr. 176/2010, înăuntrul căruia autoritatea are dreptul de a efectua activitatea de evaluare, fără a se stabili răspunderea administrativă sau disciplinară, după caz, în persoana celui evaluat; or, potrivit art. 11 din Legea nr. 176/2010, Agenția Națională de Integritate are la dispoziție un interval de timp egal cu durata funcției publice, la care se adaugă încă 3 ani de la momentul încetării funcției, în care aceasta poate efectua activitatea de evaluare a declarației de avere, a datelor și a informațiilor privind averea existentă, precum și a modificărilor patrimoniale intervenite - existente în perioada exercitării funcțiilor ori demnităților publice, precum și cea de evaluare a conflictelor de interese.

În cazul concret dedus judecării, arată pârâta că activitatea de evaluare a fost declanșată la data de 06.07.2021 (respectiv, la 8 luni de la încetarea situației de conflict de interese - 02.11.2020) și a vizat exercitarea funcției de primar pe perioada 15.10.2020 (data validării alegerii în funcția de primar) - 06.09.2021 (data adresei nr. SC2021-22830/06.09.2021 emisă de Primăria Municipiului Timișoara), fiind astfel respectat termenul de 3 ani prevăzut de legiuitor la art. 11 din Legea nr. 176/2010, cu modificările și completările ulterioare; având în vedere faptul că situația de conflict de interese în care s-a aflat persoana evaluată a încetat la data de 02.11.2020 (când a întocmit și semnat referatul de aprobare a proiectului de hotărâre privind aprobarea Planului Urbanistic Zonal „Modificare PUZ aprobat prin HCL 453/21.11.2017”, ##### #, Timișoara), precum și că la data de 06.07.2021, autoritatea a declanșat, din oficiu, evaluarea, iar raportul de evaluare nr. 21122/G/II a fost emis la data de 04.07.2024, rezultă fără echivoc, faptul că termenul de 3 ani - prevăzut de art. 26 alin. (3) din Legea nr. 176/2010, cu modificările și completările ulterioare - a fost respectat.

În continuare, pârâta arată că, atât pe perioada evaluării, cât și a contestării la instanța de judecată a Raportului de evaluare nr. 21122/G/II/04.07.2024, cele două termene prevăzute de

dispozițiile art. 11, și, respectiv, art. 26 alin. (3) din Legea nr. 176/2010, cu modificările și completările ulterioare, sunt întrerupte, iar după rămânerea definitivă a raportului de evaluare începe să curgă un nou termen de prescripție în ceea ce privește aplicarea sancțiunii disciplinare prevăzut de art. 26 alin. (3) din Legea nr. 176/2010, cu modificările și completările ulterioare.

Subliniază că în același sens s-a pronunțat și ÎCCJ-Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. ###/2020; având în vedere faptul că situația de conflict de interese în care s-a aflat persoana evaluată a încetat la data de 02.11.2020 (respectiv, a apărut și s-a consumat la momentul întocmirii și semnării referatului înregistrat cu nr.UR2020#####.11.2020), precum și că la data de 06.07.2021, asutoritatea s-a sesizat din oficiu, iar Raportul de evaluare nr. 21122/G/II a fost emis la data de 04.07.2024 (pe perioada exercitării mandatului de primar), nici termenul de 3 ani prevăzut de art. 26 alin.(3) teza a II-a din Legea nr. 176/2010 cu modificările și completările ulterioare, ce vizează aplicarea sancțiunii disciplinare, nu era împlinit la momentul emiterii raportului de evaluare.

Cu referire la situația de conflict de interese, pârâta arată că, la data de 06.07.2021, ca urmare a publicării pe pagina de internet www.voceatimisului.ro a articolului „Să vină ANI! Primarul debitor ##### a semnat în beneficiul consilierului creditor #####”, în temeiul dispozițiilor art. 12 alin. (1) și alin. (2) lit. b) din Legea nr. 176/2010, Agenția Națională de Integritate a declanșat, din oficiu, în lucrarea nr. 30940/A/II/06.07.2021, evaluarea averii și a regimului juridic al conflictelor de interese de către domnul #####-primar al Municipiului Timișoara, #####, pentru mandatul #####.

Menționează că, în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (1) din același act normativ, evaluarea respectării regimului juridic al conflictelor de interese de către reclamant s-a efectuat pentru perioada 15.10.2020 (data validării alegerii în funcția de primar) - 06.09.2021 (data adresei nr. SC2021-22830/06.09.2021 emisă de Primăria municipiului Timișoara).

Precizează pârâta că, în urma finalizării activității de evaluare, inspectorul de integritate a reținut faptul că persoana evaluată, #####, primar al municipiului Timișoara, #####, pentru mandatul #####, a încălcat regimul juridic al conflictului de interese prevăzut de dispozițiile art. 70 din Legea nr. 161/2003, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu dispozițiile art. 228 alin. (1) lit. b) din O.U.G nr. 57/2019, privind Codul Administrativ, întrucât, în calitate de primar, a întocmit, și respectiv, a semnat, la data de 02.11.2020, Referatul de aprobare a proiectului de hotărâre privind aprobarea Planului Urbanistic Zonal „Modificare PUZ aprobat prin HCL 453/21.11.2017, ##### #, Timișoara”, înregistrat cu nr. UR2020-011731, plan urbanistic ce a fost elaborat de proiectantul general ## ##### SRL, specialist cu drept de semnătură fiind Arh. ##### - care, în anul 2020, a acordat persoanei evaluate un împrumut pentru campania electorală în sumă de 25.000 lei; s-a reținut că persoana evaluată, #####, avea, la data întocmirii și semnării referatului, 02.11.2020, calitatea de debitor față de arhitectul #####; or, prin întocmirea și semnarea acestui referat (ce a stat la baza adoptării actului administrativ reprezentat de H.C.L nr. 460/27.11.2020), s-a creat un folos material în beneficiul creditorului, Arh. #####, respectiv, ulterior societatea ## ##### SRL, în calitate de proiectant general, urma să încaseze sume de bani de la Primăria Municipiului Timișoara pentru realizarea PUZ-ului semnat de acest arhitect, care, totodată, avea și calitatea de asociat la această societate.

În ceea ce privește criticile reclamantului referitoare la temeinicia constatării situației de conflict de interese, pârâta arată că pretinsa aprobare de către fostul primar a proiectului în cauză, prin referatul nr. UR2020#####.10.2020, nu este de natură să înlăture situația de conflict de interese reținută față de reclamant și nu îl exonerează de răspundere, întrucât nu se poate reține că reclamantul, în exercitarea mandatului de primar, a avut doar un rol pur formal în ceea ce privește aprobarea Planului Urbanistic Zonal „Modificare PUZ aprobat prin HCL 453/21.11.2017, #####

#, Timișoara” înregistrat cu nr.UR2020-011731, de vreme ce întocmirea și semnarea, la data de 02.11.2020, în calitate de primar, a referatului de aprobare a proiectului de hotărâre privind acest plan urbanistic, ca și atribuție legală, implică asumarea voită a conținutului actelor vizate; în caz contrar, apreciază că aceste documente ar reprezenta acte juridice/administrative lipsite de conținut și de responsabilitate legală.

Sușține pârâta că, pentru a se atinge scopul avut în vedere de legiuitor la edictarea normei prevăzută de art. 228 alin. (1) lit. b) din O.U.G nr. 57/2019, privind Codul Administrativ, reclamantul are obligația să se abțină de la emiterea sau participarea la emiterea ori adoptarea actului administrativ, de la încheierea sau participarea la încheierea actului juridic respectiv, care ar putea produce un folos material pentru orice persoană fizică sau juridică față de care alesul local are calitatea de debitor al unei obligații, tocmai pentru a preveni situarea sa într-o poziție care ar conduce la încălcarea obligațiilor instituite de legiuitor; neprocedând în acest fel, reclamantul s-a poziționat în sfera conflictului de interese, sub aparența de conformitate cu exercitarea atribuțiilor funcției de primar, fără însă a se putea prevala de respectarea acestor sarcini în ceea ce privește conflictul de interese prevăzut de dispozițiile art. 228 alin. (1) lit. b) din O.U.G nr. 57/2019, privind Codul Administrativ, coroborat cu art. 70 din Legea nr. 161/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Referitor la circumstanțele invocate de reclamant care privesc delegarea atribuțiilor primarului, respectiv, la faptul că viceprimarul nu era ales, pârâta consideră că nici acestea nu sunt de natură să înlăture situația de conflict de interese, atâta timp cât reclamantul a înțeles să aibă o conduită neconformă cu legea, în sensul celor arătate mai sus, fiind astfel afectate principiile imparțialității, integrității și supremației interesului public.

Menționează pârâta că, potrivit principiilor enunțate de Legea nr. 161/2003, cu modificările și completările ulterioare, persoanele care dețin funcții publice/de autoritate publică/demnități publice, sunt obligate să manifeste o atitudine neutră, imparțială și obiectivă față de interesele lor de orice natură, acestor persoane fiindu-le interzis să abuzeze în orice fel de pozițiile pe care le dețin și să obțină anumite beneficii pentru ei, pentru soț, rude sau alte persoane cu care au o relație de angajament, în considerarea funcției lor; avantajul patrimonial, chiar și eventual sau viitor fiind, se circumscrie sintagmei de interes personal, mai ales că legiuitorul nu distinge cu privire la faptul că acest interes personal trebuie, în mod obligatoriu, să fi fost materializat.

Citând dispozițiile art. 157 alin. (1) din OUG nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, pârâta arată că delegarea atribuțiilor de către primar nu reprezintă un mandat special, în executarea căruia mandatarul îndeplinește întocmai voința exprimată de mandant, ci presupune exercitarea prin delegare a funcției, cu asumarea atributelor decizionale de către persoana căreia i se delegă atribuțiile, existând deci posibilitatea ca primarul ##### Dominis ##### să delege atribuțiile funcției unei alte persoane; prin urmare, nu se pot reține, ca fondate, argumentele invocate de

reclamant cu privire la imposibilitatea delegării atribuțiilor funcției de primar altor persoane, decât viceprimarului.

Referindu-se, în continuare, la instituția juridică a conflictului de interese, pârâta arată că acesta are în vedere modul în care o persoană își exercită atribuțiile pe care le deține, în temeiul unei funcții/calități, relativ la eventuala creare a unui context favorabil, a unui beneficiu ori a unui avantaj, pentru sine sau pentru soție, rude sau pentru o serie de alte persoane cu care dezvoltă diferite relații/angajamente; menționează că simpla existență a unor împrejurări care le-ar putea aduce aleșilor locali, soțului, rudelor, persoanelor cu care se află în relații de angajament, etc. un anumit avantaj, respectiv beneficiu, prezintă un potențial pericol de corupție și, în această situație, alesul local trebuie să se abțină de la a participa la adoptarea actului administrativ, care ar putea produce un folos material pentru orice persoană fizică sau juridică față de care acesta are calitatea de debitor al unei obligații, pentru a înlătura orice suspiciune de corupție; în caz contrar, trebuie sancționată o atare atitudine.

Precizează, totodată, că, în sensul dispozițiilor art. 228 alin. (1) lit. b) din O.U.G. nr. 57/2019, privind Codul Administrativ, prezintă relevanță nu doar un folos material imediat și efectiv, ci și unul viitor; având în vedere conceptul de demnitate publică, reprezentat de „complexul de atribuții și responsabilități stabilite prin Constituție, legi și alte acte normative, pe care și le asumă o persoană fizică prin investirea sa ca urmare a rezultatului procesului electoral direct, prin alegere, sau indirect, prin numire, potrivit legii”, prin natura funcției cu care a fost investit, primarul slujește interesele comunității din care face parte, astfel încât este dator să respecte normele imperative privind obligațiile ce-i revin, în conformitate cu prevederile Legii nr. 161/2003, cu completările și modificările ulterioare, precum și cele ale O.U.G nr. 57/2019; tocmai de aceea, în art. 71 teza finală din Cartea I, Titlul IV, Capitolul II al Legii nr. 161/2003, cu completările și modificările ulterioare, a fost reglementat principiul supremației interesului public.

Subliniază pârâta că, așa cum a arătat constant practica judecătorească, „Rațiunea instituirii acestei stări de conflict de interese (ca și în cazul celorlalte reglementate de Legea nr. 161/2003, precum și de alte acte normative) este aceea de a înlătura orice suspiciune, orice dubiu rezonabil cu privire la modalitatea de aducere la îndeplinire a atribuțiilor și competențelor legale de către funcționarii publici și de către demnitari, fără a fi necesar să se dovedească, pentru stabilirea conflictului de interese, a unui prejudiciu produs în patrimoniul instituțiilor publice sau a bugetului statului” (Sentința Civilă nr.#####/19.12.2013 a Curții de Apel București. Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal).

Sușține că în cauza dedusă judecății, conflictul de interese reținut în sarcina reclamantului nu implică analizarea legalității hotărârii de consiliu, respectiv a fundamentelor și a temeiurilor de drept ce au stat la baza adoptării sale, ci exclusiv conduita alesului local - care nu și-a respectat obligațiile stabilite se lege în sarcina sa; în speță, întocmirea și semnarea referatului de către primarul ##### a produs efecte juridice, în sensul că a stat la baza inițierii proiectului de hotărâre privind aprobarea PUZ-ului referit anterior, respectiv la adoptarea HCL nr. 460/27.11.2020; în lipsa acestui referat, nu puteau fi îndeplinite condițiile pentru adoptarea HCL nr. 460/27.11.2020; având în vedere faptul că referatul întocmit și semnat de primarul #####, înregistrat cu nr. UR2020#####.11.2020, a fost menționat atât în preambulul proiectului de hotărâre privind aprobarea Planului Urbanistic Zonal „Modificare PUZ aprobat prin HCL nr.453/21.11.2017, #####, Timișoara”, cât și al

raportului de specialitate, rezultă, fără echivoc, că în preambulul H.C.L nr. 460/27.11.2020, s-a menționat greșit data referatului ca fiind 14.10.2020 în loc de 02.11.2020 - cum este corect.

Contrar susținerilor reclamantului, pârâta apreciază că, în speță, nu prezintă niciun fel de relevanță referatul nr. UR2020#####.10.2020 semnat de fostul primar #####, motivat de împrejurarea că situația de conflict de interese a fost reținută față de primarul #####, prin prisma faptului că la data întocmirii și semnării referatului din 02.11.2020, acesta avea calitatea de debitor față de arhitectul #####, semnat al PUZ-ului menționat mai sus, ulterior, acesta intrând în circuitul civil și producând efecte juridice; de altfel, la data de 02.11.2020, prin întocmirea și semnarea referatului nr. UR2020#####.11.2020 de către primarul #####, a avut loc și o revocare implicită a referatului UR2020#####.10.2020 semnat de fostul primar #####, astfel că menționarea acestuia în preambulul HCL nr. 460/27.11.2020 este evident rezultatul unei erori, neputând face obiectul analizei prezentei cauze.

Pârâta arată din nou că nu prezintă importanță dacă cele două referate au sau nu conținut identic, nefiind analizată legalitatea acestora, ci faptul că primarul #####, la data de 02.11.2020 (când a întocmit și semnat referatul nr. UR2020#####.11.2020) avea calitatea de debitor al unei obligații față de arhitectul #####, semnat al PUZ-ului, fiind astfel întrunite cerințele legale privind existența conflictului de interese prevăzut de dispozițiile art. 70 din Legea nr. 161/2003, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu dispozițiile art. 228 alin. 1 lit. b) din O.U.G nr. 57/2019.

Susține că, din moment ce la data de 02.11.2020, reclamantul cunoștea faptul că are calitatea de debitor față de arhitectul #####, acesta avea obligația de a se abține de la întocmirea și semnarea referatului nr. UR2020-011731, care a stat la baza adoptării actului administrativ reprezentat de H.C.L nr. 460/27.11.2020, prin care s-a creat un folos material în beneficiul creditorului; prin întocmirea și semnarea referatului menționat mai sus, primarul ##### s-a asigurat că nu există niciun impediment legal în ceea ce privește inițierea procesului de adoptare a HCL nr.460/27.11.2020 prin care s-a aprobat Planul Urbanistic Zonal „Modificare PUZ aprobat prin HCL 453/21.11.2017”, Timișoara, înregistrat cu nr. UR2020-011731.

Consideră că nu prezintă niciun fel de relevanță juridică faptul că S.C ##### SRL este beneficiara PUZ-ului, întrucât, din analiza textului art. 228 alin. (1) lit. b.) din OUG nr. 57/2019, acesta nu prevede distincții în sensul celor dorite de reclamant; astfel, orice act care intră în exercitarea atribuțiilor funcției de primar, indiferent că acesta produce singur, sau în corelație cu alte acte ale administrației publice, efectul decizional, intră sub incidența reglementărilor referitoare la prevenirea conflictului de interese; potrivit prevederilor art. 21 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 176/2010, cu modificările și completările ulterioare, Agenția Națională de Integritate nu este obligată să își însușească punctul de vedere al persoanei evaluate, ori să răspundă punctual, fiind obligată să procedeze la motivarea actului administrativ în fapt și în drept, să rețină argumentele juridice care susțin decizia administrativă, inspectorul de integritate fundamentându-și concluziile pe ansamblul actelor aflate la dosarul administrativ de evaluare; validitatea raportului de evaluare nu este condiționată de redarea în întregime a punctului de vedere formulat de persoana evaluată sau de combaterea argumentelor persoanei evaluate (legiuitorul nu prevăzut o astfel de condiție pentru validitatea raportului de evaluare, și nici nu a instituit în sarcina inspectorului de

integritate o astfel de obligație); raportul de evaluare, în concepția legiuitorului, este emis ulterior solicitării punctului de vedere al persoanei evaluate, prin valorificarea datelor și informațiilor comunicate de acesta în cadrul punctului de vedere, urmând ca inspectorul de integritate să întocmească raportul, doar în măsura în care consideră, în continuare, că sunt elemente în sensul existenței unei incompatibilități sau conflict de interese, după exprimarea acestui punct de vedere - condiții legale ce sunt îndeplinite de raportul de evaluare contestat; or, în speță, așa cum se poate observa din analiza conținutului raportului de evaluare contestat, acest act administrativ cuprinde toate elementele obligatorii prevăzute de legiuitor la art. 21 alin. (3) din Legea nr. 176/2010, cu modificările și completările ulterioare.

În fine, cu referire la critica potrivit căreia soluția constatării existenței conflictului de interese nu satisface nici exigențele principiului proporționalității reglementat de art. 9 din Codul administrativ, arată că Legea nr. 176/2010 vizează asigurarea integrității și transparenței în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, domeniu ce nu poate fi supus, prin analogie, regimului juridic specific formelor de activitate ale autorităților administrației publice - care are un alt obiect de reglementare; susține, prin urmare, că dispozițiile art. 9 din O.U.G nr. 57/2019, privind Codul Administrativ, care reglementează principiul proporționalității, ce trebuie respectat de autoritățile administrației publice în desfășurarea activității lor, nu este aplicabil în litigiile ce au ca obiect anularea rapoartelor de evaluare emise de ANI, prin care se reține existența unui incident de integritate.

Consideră că principiul proporționalității sancțiunilor (care presupune ca orice măsură luată de o autoritate publică, ce afectează drepturile indivizilor, să fie corespunzătoare atingerii unui scop legitim, necesară în vederea atingerii aceluși scop, și în același timp cea mai rezonabilă), poate fi pus în discuție doar la momentul când autoritatea competentă, potrivit art. 26 din Legea nr. 176/2010, dispune aplicarea unor sancțiuni, ca urmare a rămânerii definitive a raportului de evaluare emis de ANI.

Menționează că, prin raportul de evaluare contestat, s-a constatat față de persoana evaluată, #####, doar existența unei situații de conflict de interese, fără însă a se dispune aplicarea vreunei sancțiuni administrative/disciplinare; astfel, așa cum a mai menționat, raportul de evaluare întocmit de ANI este un act administrativ care produce efecte juridice după rămânerea sa definitivă, în sensul că atrage aplicarea uneia dintre sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 25 din Legea nr. 176/2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și sancțiunea administrativă prevăzută de articol de lege, respectiv, decăderea din dreptul de a mai exercita o funcție ce face obiectul prevederilor Legii nr. 176/2010 cu modificările și completările ulterioare, pe o perioadă de 3 ani de la data eliberării, destituirii din funcție; prin urmare, sancțiunile prevăzute de art. 25 din Legea nr. 176/2010 cu modificările și completările ulterioare intervin după rămânerea definitivă a raportului de evaluare contestat și se aplică, conform art. 26 alin. (1) din același act normativ, de către autoritatea competentă.

Învederează că rațiunea instituirii unor interdicții și sancțiuni în cazul persoanelor față de care s-a constatat încălcarea regimului incompatibilităților și al conflictelor de interese răspunde nevoii de prevenire și combatere a faptelor de corupție, sens în care Curtea Constituțională a arătat în jurisprudența sa (Decizia nr. #.412 din 16 decembrie 2008; Decizia nr. #.082 din 8 septembrie 2009; Decizia nr. #### din 3 iulie 2014), că „legiuitorul este liber să instituie în sarcina aceluși

personal obligații suplimentare, tocmai în considerarea activității pe care acesta o desfășoară”; susține că o interpretare diferită ar conduce la eludarea legii și a aplicabilității sancțiunilor.

Concluzionând, arată că regimul juridic al conflictului de interese este expres prevăzut de legislația română, iar aplicarea acestuia oricărei persoane care exercită o funcție publică/de autoritate publică/calitate/demnitate publică reprezintă, în fapt, aplicarea și respectarea legii, nu discriminează și nu încalcă principiul proporționalității sancțiunilor.

În ceea ce privește invocarea în cuprinsul raportului de evaluare contestat a unei decizii de speță, cu titlu de jurisprudență, precizează că s-a procedat astfel tocmai pentru a evidenția că scopul legiuitorului în materia conflictului de interese este același pentru toate categoriile de persoane care exercită funcții publice și demnități publice, prevăzute la art. 1 din Legea nr. 176/2010, respectiv asigurarea integrității în exercitarea respectivelor funcții și demnități publice.

că, deși analiza ÎCCJ a vizat o situație de conflict de interese reținută față de un funcționar public de conducere, raționamentul juridic al instanței de control judiciar poate fi aplicat, prin procedeul „mutatis mutandis” (pentru aceeași rațiune), și în prezenta cauză, având în vedere că voința legiuitorului este aceeași în ceea ce privește materia conflictului de interese.

În concluzie, se susține că pârâta Agenția Națională de Integritate a identificat în mod judicios elementele de conflict de interese existente în speță, raportat la întreaga stare de fapt, făcând o corectă interpretare și aplicare a dispozițiilor legale incidente în materie, respectiv a dispozițiilor art. 70 și art. 228 alin. (1) lit. b) din O.U.G nr. 57/2019.

În drept, au fost invocate dispozițiile Codului de procedură civilă, ale Legii nr.176/2010, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr.161/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale O.U.G nr. 57/2019, privind Codul Administrativ.

3. Aspecte procedurale.

Completarea formulată de reclamant.

Pentru termenul de judecată din data de 17.10.2024, reclamantul a formulat o completare a cererii sale introductive (f. 8 ds., vol. II), prin care a arătat că înțelege să solicite și obligarea autorității pârâte la plata sumei de 1 leu, cu titlu de daune morale, precum și obligarea acesteia să publice, pe cheltuiala sa, hotărârea de anulare a raportului de evaluare contestat, într-un ziar din #####, într-un ziar de circulație națională, precum și pe site-ul autorității.

În sensul celor de mai sus, reclamantul prezintă aspecte legate de prejudiciul moral pe care l-a suferit ca urmare a întocmirii raportului contestat, invocând ca și temei de drept prevederile art. 32 din Legea nr. 176/2010 coroborate cu cele ale art. 28 din Legea nr. 554/2004, art. 2 alin. (2) Cod Administrativ și art. 252 Cod civil.

Precizarea formulată de reclamant.

Ca urmare a dispoziției instanței, prin precizarea depusă la dosar la data de 05.12.2024, reclamantul arată că, indiferent de modul în care este privită prescripția, aceasta reprezintă un motiv independent de nelegalitate a raportului de evaluare contestat, raport care este lipsit de cauză, sens în care a reluat aspectele învederate în cuprinsul cererii introductive referitoare la intervenirea prescripției.

####Notele scrise ale autorității.

Prin notele scrise pe care pârâta le-a formulat pentru termenul de judecată din data de 13.12.2024, ca urmare a precizării acțiunii reclamantului, au fost reluate, în esență, aceleași apărări ca și cele expuse în cuprinsul întâmpinării, autoritatea susținând că invocarea prescripției răspunderii reprezintă un motiv de nelegalitate a raportului de evaluare și nu o veritabilă excepție (f. 29-33 ds., vol. II).

Tot la data de 13.12.2024, reclamantul, prin reprezentantul său convențional, a depus la dosar note scrise prin care a invocat excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 160 alin. 1 lit b și art. 228 alin. 1 lit. b din Codul administrativ, solicitând sesizarea Curții Constituționale a României cu soluționarea excepției invocate (f. 35-39 ds., vol. II).

Această solicitare a fost ulterior completată, în sensul invocării excepției de neconstituționalitate și a prevederilor art. 25 alin. (3) din legea nr. 176/2010 (f. 61-62 ds., vol. II).

Autoritatea pârâtă și-a exprimat punctul de vedere în privința cererii de sesizare a Curții Constituționale a României cu soluționarea excepției de neconstituționalitate invocată, în conformitate cu disp. art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, republicată.

Prin încheierea de ședință din data de 20.01.2025, instanța a admis cererea reclamantului de sesizare a Curții Constituționale a României și, totodată, a dispus suspendarea judecării cauzei până la soluționarea excepției invocate (f. 69-74 ds., vol. II).

Prin Decizia nr. #####/26.11.2025, pronunțată de Înalta ##### de Casație și Justiție, ca urmare a admiterii recursului declarat de autoritatea intimată împotriva dispoziției de suspendare a judecării cauzei până la soluționarea excepției de neconstituționalitate, a fost casată încheierea Curții de Apel Timișoara și s-a dispus continuarea judecării, dosarul fiind trimis instanței de fond (f. 117-122 ds. ICCJ).

4. ##### instanței.

Examinând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

În fapt, la data de 06.07.2021, ca urmare a publicării pe pagina de internet www.voceatimisului.ro a articolului „Să vină ANI! Primarul debitor ##### a semnat în beneficiul consilierului-creditor #####” (fila nr. 149, vol. I), în temeiul dispozițiilor art. 12 alin. (1) și alin. (2) lit. b) din Legea nr. 176/2010, Agenția Națională de Integritate s-a autosesizat în vederea evaluării potențialului conflict de interese în care s-a aflat reclamantul ##### - în calitate de primar al Municipiului Timișoara, fiind astfel inițiată lucrarea nr. 30940/A/II/06.07.2021 (fila nr. 148 vol. I) .

În urma finalizării activității de evaluare, prin Raportul de evaluare nr. 21122/G/II/04.07.2024, s-a reținut faptul că persoana evaluată, domnul #####, primar al Municipiului Timișoara, #####, pentru mandatul #####, a încălcat legislația privind regimul juridic al conflictului de interese, prevăzut de dispozițiile art. 70 din Legea nr. 161/2003, coroborate cu dispozițiile art. 228 alin. (1) lit. b) din Codul Administrativ, întrucât, în calitate de primar, a întocmit, și respectiv a semnat, la data de 02.11.2020, Referatul de

aprobare a proiectului de hotărâre privind aprobarea Planului Urbanistic Zonal „Modificare PUZ aprobat prin HCL 453/21.11.2017, ##### #, Timișoara”, înregistrat cu nr. UR2020-011731, plan urbanistic ce a fost elaborat de proiectantul general ## ##### SRL, specialist cu drept de semnătură fiind arh. ##### - care, în anul 2020, a acordat persoanei evaluate un împrumut pentru campania electorală, în sumă de 25.000 lei. S-a reținut că persoana evaluată, domnul #####, avea, la data întocmirii și semnării referatului, 02.11.2020, calitatea de debitor față de arhitectul #####; or, prin întocmirea și semnarea acestui referat (ce a stat la baza adoptării actului administrativ reprezentat de H.C.L nr. 460/27.11.2020), s-a creat un folos material în beneficiul creditorului #####, care, potrivit declarațiilor de avere, obține venituri de la Societatea ## ##### SRL.

Reclamantul a contestat, în condițiile art. 22 alin. 1 din Legea nr. 176/2010, legalitatea raportului, susținând, în esență, că:

I. întrucât la data finalizării și comunicării raportului de evaluare în privința răspunderii sale a intervenit prescripția, acesta este nul, pentru lipsa cauzei (scopul întocmirii raportului fiind reprezentat de finalitatea acestuia - respectiv, aplicarea sancțiunii, scop care nu mai poate fi atins);

II. în speță, nu sunt îndeplinite condițiile legale ale conflictului de interese, deoarece:

(i) atribuția de întocmire a referatului de aprobare a fost exercitată de către fostul primar;

(ii) chiar dacă s-ar considera că reclamantul ar fi întocmit referatul în cauză, raportat la circumstanțele speciale ale speței, a fost oricum în imposibilitate de a adopta o altă conduită;

(iii) chiar dacă, teoretic, ar fi putut să-și delege atribuția, practic a fost în imposibilitate să facă acest lucru, din cauză că viceprimarul nu fusese ales la acel moment;

(iv) niciun folos material nu s-a produs în favoarea dlui. arh. #####;

(v) soluția constatării existenței conflictului de interese nu satisface exigențele principiului proporționalității, reglementat de art. 9 Cod administrativ (Cod adm.).

Analizând, punctual, criticile de nelegalitate invocate de reclamant, Curtea constată că acestea sunt neîntemeiate, pentru motivele ce succed.

I. Referitor la prescripția răspunderii.

Curtea constată că, deși este adevărată susținerea reclamantului potrivit căreia dispozițiile art. 25 alin. 5 din Legea nr. 176/2010, înlătură răspunderea civilă sau administrativă, disciplinară, pentru faptele care determină existența conflictului de interese, în condițiile depășirii termenului general de prescripție de 3 ani de la data săvârșirii lor, în conformitate cu art. 2.517 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, acestea nu sunt incidente în speță, pentru simplul fapt că termenul de prescripție nu s-a împlinit, întrucât a fost întrerupt, ca urmare a declanșării procedurii de evaluare în interiorul acestuia.

Relevante, în înțelegerea și aplicarea dispozițiilor legale de care se prevalează reclamantul în susținerea poziției sale, sunt considerentele Deciziei nr. ##/2020, pronunțată de Înalta ##### de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în Dosarul nr. #####/1/2020 (publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 183 din ##/02/2021), prin care se arată că:

„57. Astfel, termenul de prescripție, prin care este sancționată pasivitatea sau expectativa Agenției Naționale de Integritate în instrumentarea dosarelor de evaluare a situațiilor de incompatibilitate sau conflict de interese, este susceptibil de întrerupere conform art. 2.537 din Codul civil, întrucât întreruperea, precum și suspendarea termenului prescripției extinctive sunt de esența acestei instituții juridice în materie civilă și, implicit, în materia dreptului administrativ,

fiind de neacceptat ca ieșirea din pasivitate a Agenției în exercitarea competențelor sale proprii să rămână fără efect sub aspectul curgerii termenului de prescripție, al cărui scop este tocmai de a încuraja o conduită activă în valorificarea drepturilor și competențelor recunoscute prin lege.

63. Sesizarea și declanșarea cercetărilor de către Agenția Națională de Integritate, în realizarea competențelor legale cu care a fost investită în vederea realizării interesului său public, întrerupe termenul scurs, prescripția dreptului Agenției la angajarea răspunderii administrative a persoanei cercetate și evaluate fiind ștearsă, conform art. 2.541 alin. (1) din Codul civil.

64. După rămânerea definitivă a raportului de evaluare, prin care o persoană a fost constatată a fi în stare de incompatibilitate sau conflict de interese, se naște dreptul corespunzător al Agenției Naționale de Integritate de a solicita instanțelor judecătorești competente anularea actelor juridice sau administrative încheiate direct sau prin persoane interpușe, cu încălcarea dispozițiilor legale privind conflictul de interese. De asemenea, tot de la rămânerea definitivă a raportului de evaluare se naște dreptul instituțiilor competente, după comunicarea prealabilă de către Agenție a raportului de evaluare conform art. 26 din Legea nr. 176/2010, de a aplica sancțiuni disciplinare sau administrative, după caz, în funcție de regimul juridic aplicabil.

65. Prin urmare, din momentul în care raportul de evaluare a devenit definitiv, în temeiul art. 2.541 alin. (4) din Codul civil începe să curgă un nou termen de prescripție, diferit prin obiect decât cel anterior întrerupt, prin care va fi sancționată pasivitatea actorilor noilor raporturi juridice născute după acest moment, în angajarea răspunderii civile, administrative sau disciplinare a persoanei declarate incompatibile sau constatate a fi în conflict de interese.

66. În lumina considerentelor Deciziei Curții Constituționale nr. 449 din 16 iunie 2015, acest termen nu poate fi decât termenul general reglementat de art. 2.517 din Codul civil, respectiv 3 ani.

67. Așa fiind, după rămânerea definitivă a raportului de evaluare nu mai poate fi invocată prescripția răspunderii administrative, respectiv a dreptului Agenției Naționale de Integritate de a-și exercita prerogativele legale de evaluare a intereselor și a incompatibilităților pentru persoanele prevăzute de lege, iar dacă a fost invocată nu mai poate fi valorificată ca motiv de nulitate a actelor sau măsurilor administrative subsecvente acestui raport, privite ca fiind consecințele legale ale acestuia. Îndeplinirea acestor acte sau măsurile administrative ulterioare sunt supuse unor termene de prescripție distincte, administrativă, disciplinară sau civilă, în funcție de natura lor, după caz, având ca termen de început (dies ad quo) momentul rămânerii definitive a raportului de evaluare.

68. Potrivit dispozițiilor art. 26 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 176/2010, „Prin derogare de la dispozițiile legilor speciale care reglementează răspunderea disciplinară, sancțiunea poate fi aplicată în termen de cel mult 6 luni de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, potrivit prevederilor legale”.

74. Pentru aleșii locali (primar, președinte al consiliului județean, consilier local sau județean), în privința cărora, printr-un raport de evaluare definitiv, s-a constat a fi în stare de incompatibilitate sau conflict de interese, legiuitorul a prevăzut că mandatul lor încetează de drept, conform art. 160, 193 și 204 din Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, norme preluate din Legea nr. 215/2001, situație juridică ce este constatată prin ordin al prefectului.

76. Încetarea de drept a mandatului aleșilor locali se înscrie deci într-o formă specială de răspundere administrativă, alta decât cea disciplinară, care nu se încadrează în ipoteza normei prevăzută de art. 26 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 176/2010, astfel că emiterea ordinului

prefectului cu acest obiect nu este supusă termenului de decădere de 6 luni de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, ci termenului general de prescripție prevăzut de art. 2.517 din Codul civil”.

Din economia considerentelor deciziei menționate, rezultă următoarele aspecte relevante pentru litigiul de față:

- sesizarea și declanșarea cercetărilor de către Agenția Națională de Integritate, în realizarea competențelor legale cu care a fost investită, întrerupe termenul scurs, prescripția dreptului Agenției la angajarea răspunderii administrative a persoanei cercetate și evaluate fiind ștearsă, conform art. 2.541 alin. (1) din Codul civil;

- din momentul în care raportul de evaluare a devenit definitiv, în temeiul art. 2.541 alin. (4) din Codul civil începe să curgă un nou termen de prescripție, diferit prin obiect decât cel anterior întrerupt, prin care va fi sancționată pasivitatea actorilor noilor raporturi juridice născute după acest moment, în angajarea răspunderii civile, administrative sau disciplinare a persoanei declarate incompatibile sau constatate a fi în conflict de interese.

Întrucât, în speță, fapta imputată reclamantului s-a săvârșit la data de 02.11.2020, iar declanșarea procedurii de evaluare a avut loc la data de 06.07.2021 - respectiv, în interiorul intervalului de 3 ani instituit de art. 2517 Cod civil - termenul de prescripție a dreptului Agenției la angajarea răspunderii administrative a reclamantului a fost întrerupt.

Așa fiind, și în condițiile în care termenul de aplicare a sancțiunii este unul diferit, prin obiect, de cel anterior întrerupt, iar acesta începe să curgă numai din momentul în care raportul de evaluare va deveni definitiv (adică numai de la data la care contestația pendinte va primi o soluție definitivă), nu există niciun temei pentru a reține că raportul de evaluare apare ca fiind lipsit de finalitate (și, pe cale de consecință, nul, pentru lipsa cauzei) - astfel cum, neîntemeiat, susține reclamantul.

II. Referitor la condițiile conflictului de interese.

Cu titlu preliminar, Curtea relevă că, potrivit prevederilor art. 70 din Legea nr. 161/2003, „Prin conflict de interese se înțelege situația în care persoana ce exercită o demnitate publică sau o funcție publică are un interes personal de natură patrimonială, care ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate a atribuțiilor care îi revin potrivit Constituției și altor acte normative.

Totodată, Curtea reține că, potrivit prevederilor art. 228 alin. 1 lit. b din OUG nr. 57/2019, privind Codul administrativ (cu denumirea marginală Regimul general aplicabil conflictului de interese pentru aleșii locali), „(1) Alesul local aflat în conflict de interese în condițiile prevăzute de cartea I titlul IV din Legea nr. 161/2003, cu modificările și completările ulterioare, are obligația să se abțină de la emiterea sau participarea la emiterea ori adoptarea actului administrativ, de la încheierea sau participarea la încheierea actului juridic respectiv, care ar putea produce un folos material pentru sine sau pentru:

b) orice persoană fizică sau juridică față de care alesul local are calitatea de debitor al unei obligații”.

Legiuitorul nu definește noțiunea de „folos material”, astfel că revine instanței sarcina ca, apelând la metodele de interpretare a normei juridice, să identifice înțelesul acesteia.

Potrivit metodei de interpretare gramaticală, Curtea va observa, mai întâi, sensul literal al termenilor - care semnifică un câștig patrimonial, adică un rezultat cu valoare economică.

Curtea va apela, în continuare, la metoda de interpretare logică „unde lege nu distinge, nici interpretul nu trebuie să distingă” (ubi lex non distinguit nec nos distinguere debemus), reținând că, de vreme ce noțiunea de „folos material” nu este definită printr-o listă limitativă de avantaje, aceasta trebuie interpretată în sens larg, cuprinzând orice avantaj care poate fi evaluat în bani sau care aduce o îmbunătățire a situației patrimoniale a unei persoane.

Totodată, Curtea reține că legiuitorul nu impune condiția ca folosul material să fie obținut în mod direct, acesta putând fi realizat și în mod indirect - atâta timp cât există o legătură între actul săvârșit de alesul/funționarul aflat în stare de conflict de interese și câștigul patrimonial.

Curtea apreciază că un atare înțeles este în concordanță și cu interpretarea teleologică a normei, în condițiile în care adoptarea acesteia urmărește descurajarea corupției și a abuzului în exercitarea funcțiilor publice - așa cum s-a reținut, de altfel, și prin Hotărârea CJUE, din 04.05.2023, pronunțată în cauza C-40/21 („53. În speță, trebuie amintit de la bun început că Legea nr. 176/2010, al cărei articol 25 alineatul (2) prevede interdicția de a ocupa funcții publice alese timp de trei ani, urmărește să asigure integritatea și transparența în exercitarea funcțiilor și a demnităților publice, precum și să prevină corupția instituțională. Finalitățile acestei legi, care contribuie la realizarea obiectivelor de referință ce figurează în anexa la Decizia #####/928, constituie, așadar, un obiectiv legitim recunoscut de Uniune”).

Nu în ultimul rând, Curtea constată că, din perspectiva existenței conflictului de interese, nu are importanță dacă folosul material este „mic” sau „mare”, întrucât legea nu stabilește un prag financiar, orice interes patrimonial, indiferent de valoare, declanșând obligația de abținere.

în vedere aceste premise, Curtea va proceda, în cele ce urmează, la analiza pretinselor motive de nelegalitate invocate de reclamant, reținând următoarele:

(i) Împrejurarea că referatul de aprobare a proiectului de hotărâre întocmit de către reclamant este identic, în conținut, cu referatul nr. UR2020#####.10.2020 întocmit de fostul ##### al Municipiului Timișoara, domnul #####, nu îl plasează pe reclamant în afara sferei de incidență a normelor care reglementează conflictul de interese, tot astfel cum nu contează, din perspectiva analizată, dacă actul emis a fost sau nu unul legal, întrucât în cazul conflictului de interese nu se analizează legalitatea actului, ci situația specială a titularilor, care, adeseori își exercită prerogativele legale (prin acte conforme legii) pentru procurarea unor avantaje pentru sine ori pentru alții.

Reclamantul se contrazice atunci când afirmă că referatul de aprobare este irelevant din punct de vedere juridic, în condițiile în care imediat anterior afirmă că l-a întocmit pentru a arăta că schimbarea titularului funcției de primar nu a adus cu sine și o revocare, expresă ori tacită, a acestui referat de aprobare.

În realitate, referatul de aprobare întocmit de primar reprezintă instrumentul esențial de prezentare și motivare a necesității adoptării actului administrativ respectiv.

Astfel, potrivit art. 136 alin. 8 lit. a) din Codul Administrativ, un proiect de hotărâre înscris pe ordinea de zi poate fi supus dezbaterii consiliului local numai dacă este însoțit de referatul de aprobare semnat de inițiator (în acest caz, primarul), lipsa referatului de aprobare blocând parcursul legislativ al proiectului.

În timp ce raportul de specialitate este întocmit de compartimentele tehnice, pentru a atesta legalitatea și fezabilitatea tehnică, referatul de aprobare exprimă voința politică și administrativă a primarului, în calitate de autoritate executivă și inițiator.

Așa fiind, se impune a concluziona că, în speță, Referatul de aprobare nr. UR2020-01173/02.11.2020, întocmit de reclamantul #####, a constituit condiția premisă pentru dezbaterea, în ședința Consiliului Local Timișoara, a proiectului de hotărâre privind aprobarea Planului Urbanistic Zonal „Modificare PUZ aprobat prin HCL 453 din 21.11.2017 #####, Timișoara”, făcând, astfel, posibilă adoptarea hotărârii.

În acord cu Agenția Națională de Integritate, Curtea apreciază că menționarea, în cuprinsul HCLMT nr. 460/27.11.2020, a referatului nr. UR2020#####.10.2020, este rezultatul unei simple erori materiale, aspect confirmat atât de împrejurarea că, în calitate de emitent al referatului este menționat domnul #####, cât și de împrejurarea că proiectul a fost înscris pe ordinea de zi imediat după întocmirea de către reclamant a referatului nr. UR2020#####.11.2020.

De altfel, dacă referatul întocmit de către fostul primar ar fi fost considerat apt să determine dezbaterea proiectului, nu ar mai fi existat nicio rațiune pentru întocmirea unui nou referat de către reclamant, cu atât mai mult cu cât acesta arată că și-a pus problema legalității întocmirii lui, însă pretinde că așa ar fi fost sfătuit să procedeze, de către funcționarii din primărie.

Departea de a înlătura culpa reclamantului pentru situația de conflict de interese în care s-a aflat, motivația acestuia (prezentată în chiar cuprinsul contestației) - aceea că ar fi întocmit referatul „pentru a arăta că schimbarea titularului funcției de primar nu a adus cu sine și o revocare, expresă ori tacită, a referatului inițial” - pune în lumină tocmai asumarea de către reclamant a proiectului de hotărâre și exprimarea voinței neechivoce de continuare a procedurii de adoptare a hotărârii consiliului local, prin care PUZ-ul cu privire la care avea interes creditorul său, #####, să fie aprobat.

(ii) În ceea ce privește susținerea reclamantului, în sensul că ar fi fost în imposibilitate de a adopta o altă conduită legală, față de dispozițiile art. 155 alin. (1) lit. d) și alin. (5) lit. f) din Codul administrativ, și că, aprobând, prin referat, proiectul documentației de urbanism, primarul nu are nicio putere de apreciere asupra oportunității adoptării acesteia (putere care aparține doar consiliului local), el aflându-se într-o situație de competență legată, Curtea arată că, în speță, nu se ridică problema legalității actului administrativ, din perspectiva condițiilor instituite de lege pentru adoptarea acestuia, ci se analizează situația particulară a emitentului - în privința căruia nu trebuie să planeze nicio suspiciune că și-ar fi îndeplinit atribuțiile pentru a procura un avantaj în beneficiul creditorului său.

Altfel spus, chiar dacă actul este oportun (util comunității) și respectă normele tehnice, el rămâne ilegal sub aspectul integrității, dacă titularul s-a aflat în conflict de interese.

Împrejurarea că o persoană imparțială ar fi adoptat aceeași conduită ca cea a reclamantului nu înlătură viciul conflictului de interese, întrucât prezumția existenței interesului reclamantului în adoptarea actului favorabil creditorului său, instituită de prevederile art. 228 alin.1 lit. b din Codul administrativ, este una absolută (iuris #####).

În consecință, reclamantul nu se poate apăra de răspundere dovedind că, în cauză, erau îndeplinite toate condițiile tehnice de adoptare a actului (procedura de elaborare, existența avizelor necesare etc.), întrucât acesta se afla într-o stare de incompatibilitate care nu îi permitea decât o singură conduită - abținerea de la emiterea sau participarea la emiterea ori adoptarea acestuia.

(iii) Sub aspectul pretensei imposibilități de delegare, de către reclamant, a atribuțiilor privind întocmirea referatului de aprobare a proiectului, ca urmare a faptului că acesta (referatul

de aprobare) reprezintă un instrument de motivare a actului administrativ aflat în competența exclusivă a inițiatorului, Curtea arată că obligația de abținere instituită de dispozițiile art. 228 alin.1 lit. b din OUG nr. 57/2019 este una imperativă, care nu permite nicio derogare.

Așadar, atunci când persoana care ocupă funcția de primar constată că se află într-o situație de conflict de interese, aceasta are obligația legală de a nu semna niciun document legat de proiectul de act normativ care a generat conflictul și de a nu participa la nicio etapă a procesului decizional.

Delegarea nu este doar o opțiune, ci mecanismul prin care se asigură continuitatea activității administrative fără a încălca legea.

adevărat că, în mod obișnuit, înlocuitorul de drept al primarului este viceprimarul, însă, în situația particulară în care viceprimarul nu a fost încă ales, primarul poate delega atribuțiile sale fie către secretarul general al unității administrativ-teritoriale - care, deși are, în principal, atribuții de control al legalității, în situații excepționale de blocaj (cum este lipsa viceprimarului și conflictul de interese al primarului), poate prelua, prin dispoziție a primarului, anumite atribuții executive strict determinate, pentru a permite funcționarea autorității - fie către un funcționar public cu funcție de conducere (de exemplu, un director executiv sau șef de serviciu) care are competențe tehnice în domeniul respectiv.

O atare posibilitate rezultă în mod expres din economia dispozițiilor art. 157 alin. 1 din Codul administrativ („Primarul poate delega, prin dispoziție, atribuțiile ce îi sunt conferite de lege și alte acte normative viceprimarului, secretarului general al unității/subdiviziunii administrativ-teritoriale, conducătorilor compartimentelor funcționale sau personalului din aparatul de specialitate, administratorului public, precum și conducătorilor instituțiilor și serviciilor publice de interes local, în funcție de competențele ce le revin în domeniile respective”), dispoziții care nu disting între categoriile de atribuții ce pot fi delegate.

Or, în absența unei astfel de distincții, concluzia care se impune este aceea că oricare dintre atribuțiile ce îi sunt conferite de lege primarului pot forma obiect al delegării.

(iv) Cu referire la folosul material, Curtea reține că legea nu pretinde procurarea în favoarea creditorului a unui folos material direct, acest folos putând fi procurat și în mod indirect.

Or, tocmai aceasta este situația în speța de față, în care folosul material a fost obținut de creditorul #####, prin intermediul ##### SRL, în care are atât calitatea de angajat, cât și calitatea de asociat, alături de soția acestuia.

Astfel, așa cum rezultă din declarația de avere a domnului ##### (filele nr. 86-88 ds., vol. I), principalele venituri obținute în anul 2021 sunt de natură salarială - în calitate de angajat al ##### SRL - precum și de natura dividendelor, în calitate de asociat al aceleiași societăți. Tot astfel, și soția domnului #####, a obținut venituri cu titlu de dividende de la aceeași societate.

Prin urmare, creditorul ##### are un interes personal major în succesul afacerii desfășurate prin intermediul ##### SRL, întrucât această afacere este sursa principală a veniturilor familiei sale.

nu deține informații concrete despre sumele efectiv încasate de proiectant de la beneficiarul proiectului PUZ, Curtea are toate temeiurile pentru a prezuma că aceste venituri sunt unele importante, raportat la anvergura proiectului și la complexitatea acestuia.

De altfel, însuși creditorul ##### - la rândul său, consilier în cadrul Consiliului Local Timișoara - s-a abținut de la vot în privința proiectului de hotărâre privind aprobarea Planului Urbanistic Zonal „Modificare PUZ aprobat prin HCL 453/21.11.2017, ##### ##### ##### #, Timișoara”, tocmai pentru că a considerat că se află într-o situație de conflict de interese (astfel cum rezultă din cuprinsul Procesului-verbal din data de 27.11.2020, întocmit cu ocazia ședinței ordinare a Consiliului Local Timișoara - fila nr. 184 ds., vol. I), ceea ce confirmă, în mod implicit, interesul patrimonial nemijlocit al acestuia.

(v) În fine, cu referire la condiția proporționalității sancțiunilor incidente în situația rămânerii definitive a raportului de evaluare (respectiv, încetarea mandatului și interdicția de a ocupa orice funcție publică aleasă pe o durată de 3 ani - art. 25 din Legea nr. 176/2010), cu titlu preliminar, Curtea reține că, așa cum s-a arătat prin Hotărârea CJUE: „65 În ceea ce privește caracterul proporțional al măsurii în discuție și în special caracterul adecvat al severității sale în raport cu gravitatea încălcării, trebuie amintite importanța pe care o are combaterea corupției în sectorul public în anumite state membre și prioritatea care a fost acordată de legiuitorul român acestui obiectiv, care reprezintă o cerință reală a societății române, așa cum se arată în expunerea de motive la Legea nr. 176/2010, impusă de asemenea prin Decizia #####/928.

66. Prin urmare, având în vedere gravitatea atingerii aduse interesului public care rezultă din actele de corupție și din conflictele de interese, chiar și din cele mai puțin semnificative, ale aleșilor într-un context național de risc ridicat de corupție, interdicția de a ocupa funcții publice alese pentru o durată prestabilită de trei ani, prevăzută de această legislație națională, nu este, în principiu, disproporționată în raport cu încălcarea pe care urmărește să o sancționeze”.

Din economia considerentelor hotărârii instanței europene, rezultă că, de principiu, sancțiunile prevăzute de legiuitorul intern, în situația constatării definitive a existenței unui conflict de interese în exercitarea funcției publice, nu sunt disproporționate în raport cu încălcarea pe care urmărește să o sancționeze.

Cu toate acestea, instanța europeană acceptă că, în condițiile în care durata interdicției de a ocupa o funcție publică nu este însoțită de nicio posibilitate de individualizare, nu este exclus ca, în anumite cazuri excepționale, această sancțiune să se poată dovedi disproporționată în raport cu încălcarea pe care o sancționează (paragraful 67).

Continuând, CJUE arată că „această situație s-ar putea regăsi atunci când, în mod excepțional, având în vedere obiectivul urmărit, comportamentul ilicit constat nu prezintă niciun element de gravitate, în timp ce impactul sancțiunii menționate asupra situației personale, profesionale și economice a persoanei în cauză se dovedește deosebit de grav” (paragraful 68).

După cum se poate constata, sancțiunile aplicabile, ex lege, persoanei aflată în conflict de interese, nu pot fi considerate, de principiu, disproporționate în raport cu încălcarea pe care legiuitorul urmărește a o sancționa, intervenția instanței, în sensul stabilirii unei alte sancțiuni/ a unei sancțiuni diminuate justificându-se numai în mod excepțional - atunci când fapta nu prezintă niciun element de gravitate, în timp ce impactul sancțiunii asupra situației personale, profesionale și economice a persoanei în cauză se dovedește deosebit de grav.

Explicitând, în jurisprudența sa, maniera de aplicare a testului de proporționalitate impus de CJUE în cauza C-40/21, Înalta ##### de Casație și Justiție a statuat că acesta este unul foarte strict, nefiind suficient ca fapta „să nu fie de o gravitate deosebită”, ci trebuind ca aceasta „să fie lipsită de orice element de gravitate”.

